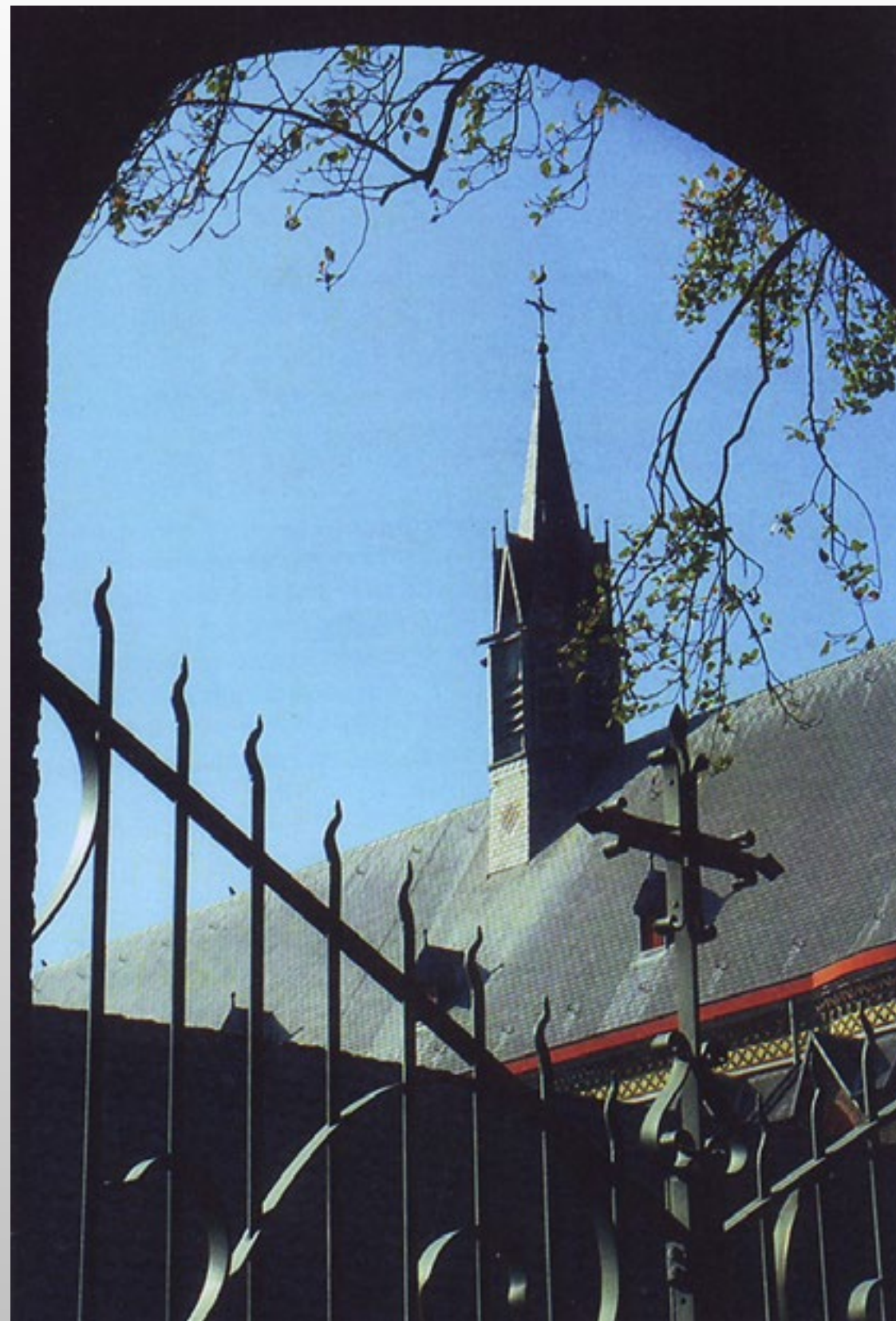

IN DE ACHELSE KLUIS

U MIJN VREUGDE

Nu ik mag wonen
in het huis van de Heer
in een stille kluis
waar alles rust ademt

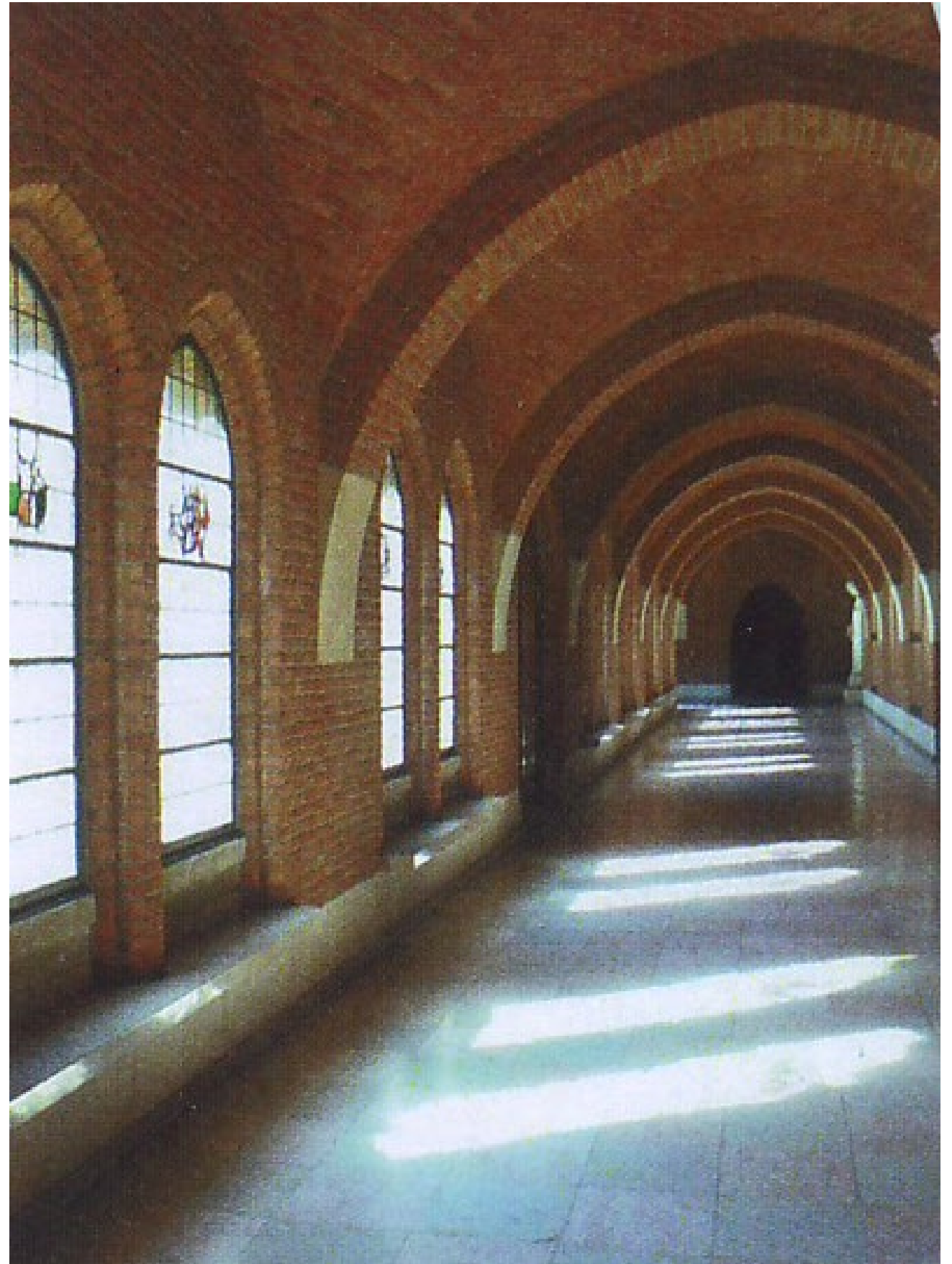
mis ik de drukte,
de jacht van het leven en
het oorverdovend lawaai
van stemmen niet meer.

Ik mis ook de geneugten
van het leven niet meer
sinds ik de geneugten van
het geestelijk leven geniet.

Samenkomen met verwante
gelijkgezinde geesten
die minzaam elkaar zoeken
is mijn thuis geworden.

Met elkaar te zingen
voor onze ene zelfde
Geliefde, die in ons midden
zijn woning heeft

is mijn vreugde, want
zo ben ik dag en nacht
bij God in huis, samen
met mijn huisgenoten.

BESCHOUWING

Het nauwelijks
te verwachten gevolg
van beschouwing
is vrijheid.

Je wordt losgemaakt
van alwat bijkomstig
is en tegelijk met wat
wezenlijk is verbonden.

Dit is goddelijke
vrijheid ook voor
hen die niet
in God geloven.

+

Te kunnen beschouwen
te willen beschouwen
is al genade die in
wezen ieder is gegeven.

Deze hebben wij niet
verkregen maar ontvangen,
niet verworven maar zij
is ons overkomen.

Misschien door ons
helemaal over te geven
aan de liefde die is
geworteld in God.

*‘Verlangen
naar
beschouwing
is
beschouwing’*

GROTE SCHOUWERS

Zij die zagen en
de werkelijkheid doorzagen
keken niet alleen
door stoffelijkheid heen
naar geestelijkheid
maar ook door
tijd en eeuwigheid.

Wat zij zagen
deden zij ook:
de innerlijke
werkelijkheid doorleven -
verleden leven in
het heden en
toekomst in het nu.

Zo was God
in het heden,
waren overledenen
in het nu,
vierden zij leven
dood en verrijzenis
van Jezus als heden.

Alle kleine schouwers
in de monasteria
zijn grote zieners
en zieneressen, want
zij leven en zijn
de presentie van God
in tijd en eeuwigheid.

DE STILLE MINNE

Niet de overdenking
niet de overweging
maar het stil zijn
in de liefde met God
is het eigenlijke
voortdurende bidden
het inwendig gebed

woordeloos aanliggend
in liefde met God
zoals geliefden in
liefde verstillen
zich één voelen met
elkaar in tijdeloosheid
het gebed van het hart

WOORDELOOS

God, vannacht
lang in de nacht
liet U mij weten -
want U was bij mij -

dat het bidden in
woorden en zinnen
die ik innerlijk denk
of uiterlijk opschrijf

eigenlijk de innige
eenheid met U in de weg
staat en ik daardoor
buiten U blijf.

U geeft mij aan,
niet meer te denken
en te doen - alleen
met U te 'zijn'.

GEDACHTELOOS

Eigenlijk wist ik dit al
vanuit eerdere andere
ervaringen, alleen of
in liefde met anderen.

Alleen, als ik op mijn rug
liggend in het malse gras
de blauwe hemel over me
uitgespannen zie, ben ik.

Maar ook met een ander,
juist dan, wanneer ik niet
meer praat of denk maar me
overgeef aan ervaring.

Juist wanneer ik één ben
met mijn geliefde en
alleen nog maar ontvang,
is er nog slechts 'zijn'.

KRUISWEG

De kruisiging van een priester in de 'zielzorg' bestaat niet alleen in het alleen zijn van het celibaat maar in de dagelijkse last van het zwijgen, het alleen zijn van weten.

Hij zit niet in een koorbank maar in een biechtstoel, in en buiten de kerk, op straat en bij mensen thuis, want hoe veel uren van zwijgen staan er tegenover uren van horen.

Zijn kruis is het vele weten en kennen van oorzaken, terwijl hij de loop van de dingen en de gevolgen niet kan tegenhouden of veranderen. Hierin is hij eenzaam en alleen.

Zelfs moet hij zwijgen tegenover hem of haar die hem het meest eigen en vertrouwd is en het meest nabij. Dit is het stille innerlijke lijden van medelijden: zijn sacrificium.

Als je je daar in essentie als priester of maatschappelijk werkster toe gewijd, geroepen weet, mag je jezelf verwant voelen aan het goddelijke zwijgen en opgenomen in de stilte van de liefde.

IK BEN DIE BEN

Ik ben er
voor jou.
Ik ben
voor jou
gewoon
wat is.

In het lichte
laaien van de
brandende
braambos
noemde U
zich zo.

'Zijn' is
alles
is aanwezig
zijn
mij nabij
'zijn'.

Het gebed
van het
hart is
in liefde
samen
'zijn'.

ZWIJGEN

Niet spreken, stilte bewaren
is een bewuste wijze van
zijn en samenzijn. Ook een
wijze van bij jezelf zijn.

Zwijgen kun je terwille van
anderen of van jezelf.
Het is een positief gericht
omgaan met stilte en inkeer.

Wanneer een heel convent
zwijgt, wordt het overal stil.
Tegelijk hangen de gangen dan
vol rust en ingetogenheid.

Door deze stilte van niet
spreken met elkaar ontstaat
er een wereld van gevoel en
innerlijke communicatie.

Hiernaast echter, en daarin
is er een wereld van samen
zijn, contact en respect,
begrip en onderlinge liefde.

Dat blijkt uit de gebarentaal
en de lichaamstaal, de taal
van de ogen en de vriendelijke
buiging van de begroeting.

Van ouds zwijgen Trappisten.
Kartuizers beperken zich tot
het meest noodzakelijke - op
de wekelijkse wandeling na.

Alle contemplatieven zoeken
de stilte naar buiten en
de stilte naar binnen: daar
zijn zij met God alleen.

Het agrarisch leven van de
Trappisten, het eenvoudig
boerenbestaan, waardoor zij
samen de kost verdienen

is het geheim van de heelheid
en heiligheid van monniken
die leven in en vanuit de
natuur en zelf natuur zijn.

Daarin bestaat ook de wijdse
stilte van de herder die
alleen praat met zijn schapen
en zijn schapedoes apporteert.

Zo vergaat het ook de boer met
zijn paard op het land, die
alom omgeven is met de stille
tegenwoordigheid van God.

We zouden mogen (kunnen)
leren praten met dieren,
bomen en bloemen, het gras
en het (on-) kruid in bloei,

met het paard alleen in de wei,
de waakhond in zijn hok,
de goudvis in zijn kom,
de amaryllis op zijn stengel.

Heel de levende wereld om
ons heen snakt naar contact,
het levende woord en de glimlach,
naar aandacht en tederheid.

We zouden dan ervaren met God
om te gaan en te communiceren
als biddende en minnende
monniken en monialen.

GOD

U bent zichtbaar verborgen,
U breekt voortdurend en overal
door de sluiers van niet-weten heen
en draagt de namen van alwat is.

Ik vraag U niet 'laat U zien'
want U láát U zien en bijna alles
is van U onmiddellijk herkenbaar -
en wij mensen zijn uw aangezicht.

In alwat is, wordt en zich beweegt,
in ervaringen en belevenissen,
in waarden en de dagelijkse nieuwheid
die onophoudelijk is en niet veroudert,

in alles omgeeft U mij en vervult U
mij van geboorte tot wedergeboorte
met uw raakbaar aanwezig zijn:
de liefde in en om mij bent U.

GOD

U bent onzichtbaar verborgen,
U staat niet plotseling voor mij
in heel de goddelijkheid van uw wezen.
Ik ken uw naam noch uw gezicht.

Ik dank U dat U zich niet laat zien.
Dat zou mijn lichaam niet verdragen,
mijn ziel zou uit mijn lichaam wijken-
het bestaan op deze aarde was voorbij.

U laat mij de illusie dat de aarde
de hemel is, dat ik alleen maar
mens van aarde hoef te zijn, want
dat ik van aarde ben is uw wil.

Dat U zich niet laat zien en horen
is het allergrootst bewijs van uw liefde.
Ik heb U lief om uw zwijgende stilte.
ik weet het: straks spreken we elkaar.

VERSCHUILING

Zijn kloostergangen
de loopgraven van God
in een vijandige wereld
die hem doden wil?

Daar schuilen weerloze
strijders die schuifelend
met God de uitweg zoeken
naar het paradijs.

De stilte van God
hangt in de schemering
en lijkt op te gaan in
het niets van de verte.

STILLETJES

Als je ouder wordt
wordt een kerk buiten
steeds meer
een kerk binnen
en wordt je huis
je kluis.

Daar woont God
met je
en wordt God
met je
mee oud
in stilte.

Uw heilige Naam

‘Alles’ ‘Heelal’
‘Allevende’ ‘Almachtige’
‘Mijn God en mijn Al’.

Er zijn mensen,
oud en jong die
dagelijks God noemen
met zijn heilige Naam.

Voor een moniale en
een monnik is dit
elke dag het minnen
en praten met God.

In naam van God

DOE OPEN DE POORT

Het is een pijnlijke uitspraak
te zeggen en te horen:
kloosters opent je naar
de volheid van het leven
of het volle leven zal zich
voor je afsluiten.

Erger nog: de volheid van
leven zal niet bij je
binnenkomen of intreden-
de vol-menselijkheid zal
buiten blijven en zich
huisvesten in het leven zelf.

En dat is ook daarom erg,
omdat je tempel van goud en
kristallen van eeuwen her niet
meer gezocht en gevonden zullen
worden en de mystiek opnieuw
uitgevonden zal moeten worden.

Sluit je niet af van de
'boze' wereld want dan zal
de wereld boos worden omdat
je de boosheid niet hebt kunnen
overwinnen en binnen hebt kunnen
leiden in de goddelijke goedheid.

En misschien: ga zelf naar
buiten door de open poort,
het leven tegemoet, de (ook daar)
levende God waar de wereld vol
van is in de alomtegenwoordige
gevende en ontvangende liefde.

Poorten, heft uw hoofden omhoog,
God is op doortocht naar een
andere tijd, een nieuwe tijd
van mogen in plaats van moeten -
om de eeuwige bruiloft met
het Lam te vieren.

BESLOTEN HOF

Hortus conclusus

De besloten hof
van Benedictus
zegt het goede
aan de omgeving
en wenst vrede
aan allen die
er binnengaan

Sint-Benedictusabdij
ACHELSE KLUIS

VERKLARING

Stilte heeft lawaai nodig
om werkelijk stil te zijn.

In de tegenstelling met onrust
krijgt rust diepe betekenis.

Goed en kwaad worden duidelijk
in samenhang met elkaar.

De dualiteit van het bestaan
brengt de werkelijkheid voort.

Daarop is de Kartuizerleus
als teken en betekenis gebaseerd

*Stat crux
dum volvitur orbis*

Het kruis blijft staan
terwijl de wereld wentelt

Een gelijkende gedachtegang is
te vinden in de wapenspreuk van

de Trappisten: ook hier die twee-
heid in de werkelijkheid aangeduid

waardoor de eigen wijze
van bestaan reliëf krijgt

*Super
rivos aquar*

Over de
waterstromen

Waar sprake is van een gemeenschap
die stevig verankerd is in de

werkelijkheid die
voorbijvliedt

BINNENLICHT

Achter de buitenkant
van het bestaan,
achter de materiële
zichtbare zijde van het zijn,
bestaat de innerlijke
onzichtbare wereld.

Al het geschapene staat
in het licht van het zijn,
in het zonnelicht dat
het symbool is van het
allesdoordringende en
overstralende licht van God.

Maar ook de spirituele
werkelijkheid, het zielezijn
van alwat leeft, is vervuld
van het goddelijk licht.
Dit nu is te zien door
schouwers en beschouwers.

Zij kunnen liefde zien
als zij aanzien uit liefde.
Monniken en monialen
zien en ervaren hierin
God zelf als persoon
waarmee zij één worden.

Abt. St. Benedictus-Abdij. De „Kloos“ in 't zicht.

'Ducam eam in solitudinem et loquar ad cor ejus'

DUCAM

God, niet ik zelf ben het
die inkeert in de eenzaamheid.
U leidt mij er binnen
en spreekt tot mijn hart.

U vraagt, ik beantwoord
uw vragen dat een gave is
aan mij: U geeft zich
opdat ik mijzelf geven zal.

Liefde is hunkering naar
ontvangenis, verlangen naar
wederliefde, hoop op het
geluk van wederkerigheid.

U leidt mij de kluis
van mijn gebed binnen
en verlangt dat ik
naar U zal verlangen.

O God, mijn huis is
mijn kluis, niet ginds
maar hier waar ik met
mijn geliefde uw woning deel.

'Ik zal haar de eenzaamheid binnen voeren en spreken tot haar hart'

(Profeet Osee)

LEVENSPSALM

Misschien is dit je dagelijks gebed:
van mens tot mens te gaan met haastige tred,
hunkeren naar lucht van bergkristallen,
maar blijven waar de blaren vallen,
vensters openslaan, die ruimte geven,
je fiere woord dat kracht geeft om te leven.

Is de weerspiegeling van lijden in je ogen,
wanneer je tranen moet gaan drogen,
de zachtheid van je handen,
die, als wonden branden,
lichaam en ziel geneest,
je dagelijks gebed geweest?

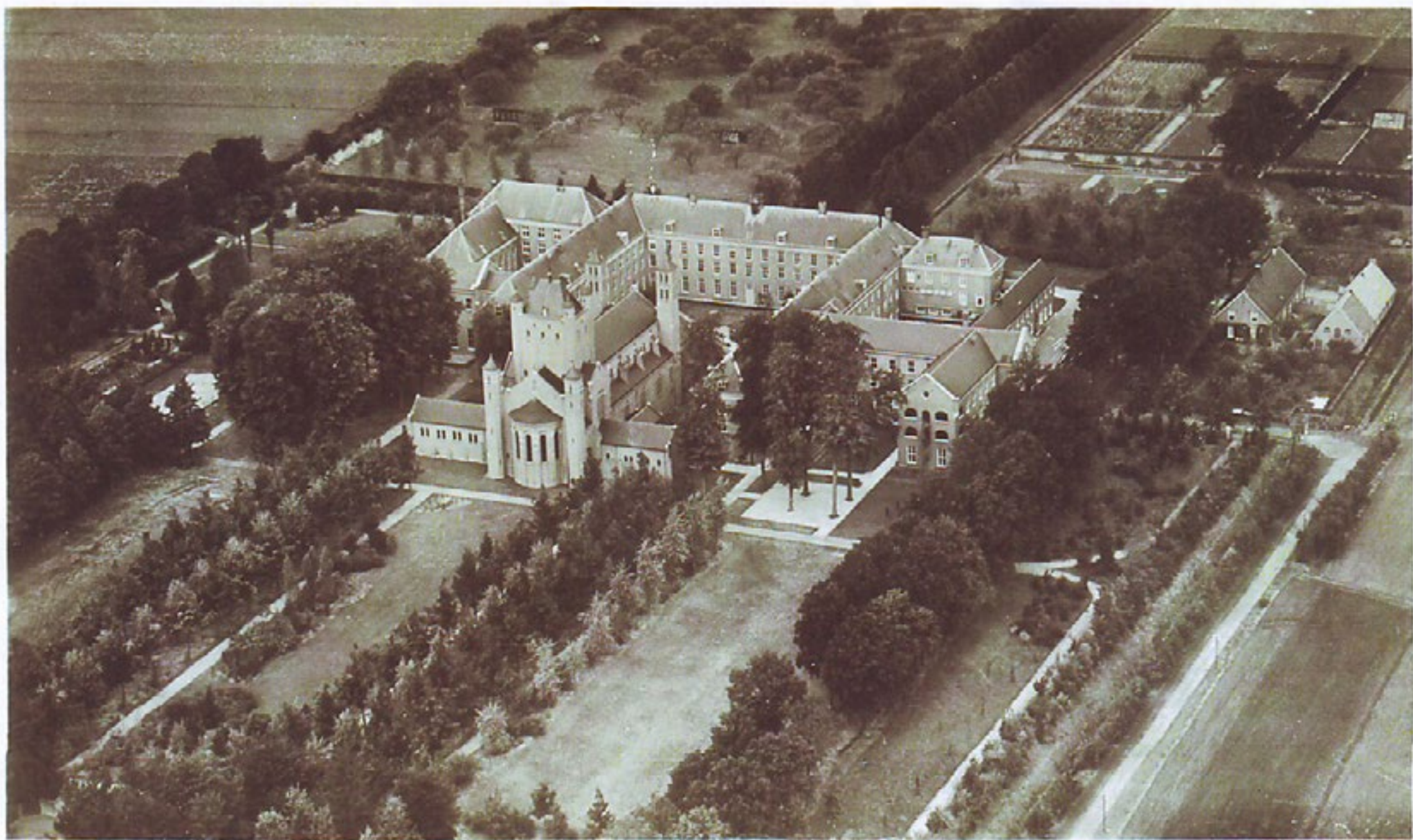
Dit is het biddend werken
in volle levenskerken,
dit is het werkend bidden
met God in het midden,
met hart en ziel, met handen en voeten
God liefdevol ontmoeten.

Van vrede en van geven levend,
optrekkend in genade, leven gevend,
zo zijn Gods vrienden en vriendinnen,
die Zijn aanschijn woordeloos beminnen,
die 's avonds knielen over een overvolle dag
en God begroeten met een laatste stille lach.

In een abdij ben je een kloosterling. In de hemel maar niet van de hemel.

Groot Seminarie te Haaren (N. Br.)

K.L.M. Foto Copyright

Op een seminarie word je een wereldheer. In de wereld maar niet van de wereld.

OERROEP

Als je geroepen bent
voor het priesterschap
op grond van een ingeboren
en verder ontwikkelde aanleg,

zal er levenslang onvrede
in je zijn, als je geen
priester bent geworden
of het niet meer bent.

Geen spijs en drank,
geen reis om de wereld,
geen vrouw die daarvoor
in de plaats kan treden.

Geboren uit moederschoot
van aarde, vaderschoot van God
ben je bestemd levenslang
priester en profeet te zijn.

Als je geroepen bent
voor God (alleen) te leven,
is ieder leven zonder God
onvolkomen onvervuld.

God blijft als een verliefde
aan je trekken, je aantrekken
en aan deze liefde-pijn
is niet te ontkomen.

Alleen een antwoord waarin
je je dag na dag verlangt
te geven aan de liefde,
vestigt je in diepe vrede.

Geboren tot dit priesterschap,
geroepen tot deze profetie,
is er maar één weg te gaan:
zo als God je heeft gekozen.

O BONITAS

O Goedheid
was het zielewoord
van Bruno in de loop
van zijn leven.

Zo sprak hij God aan,
zo voelde hij God aan.
In die goedheid verzonk
hij met lichaam en ziel.

Wat zal het voor hem
een blijvende vreugde
zijn, dat er in het
Nederlandse tafelgebed

gebeden wordt 'Heer zegen
ons en deze gaven die wij
van uw goedheid
mogen ontvangen'.

SOLI DEO

Monnik - Moniale zijn
kan niet een beetje.
Het bestaat en houdt
alleen stand in
totaliteit: alleen
voor God zijn.

Priesteres - Priester zijn
kan niet een beetje.
Dan wordt dat weinige
steeds minder en
minder boeiend om
voor God te leven.

Er kan een dilemma
ontstaan wanneer je
als priester tegelijk
kiest voor een vrouw
of een levensvriendin
die je leven deelt.

Blijf je dan priester,
wordt zij gelijk deel
van het ene priesterschap?
Of slechts zijdelings een
'ander' die je wegtrekt
van je gekozen weg?

Dan blijft priesterschap
niet een 'soli Deo' meer
alleen of samen, maar
zal de gestalte en
geest van Jezus in je
verloren gaan.

Of ontstaat er dan een
nieuwe gelijkenis met Jezus,
die naar de rand van de afgrond
werd gedreven maar opstond
en de onbekende weg ging als
de onbeminde zoon van de Vader?

HEILIG HART

Jezus,
het Heilig Hart
is niets anders
dan jij,
is niemand anders
dan jij.

Maar met deze
devotie wordt
je liefde als
wezenskenmerk
aangeduid en
vereerd.

Dit is heilig
en goed, maar
toch verhoud ik
mij graag tot jou
van persoon
tot persoon.

Jezus, jij
zoals ik je ken
uit het
evangelie,
uit je
zelfopenbaring.

JEZUS

Ik meen te weten waarom
ik na een retraite bij de
Trappisten besloot in te treden
bij de Kartuizers en niet
bij de Trappisten. Dat had
namelijk met jou te maken.

Eigenlijk ten diepste
omdat het mij leek
dat Trappisten zozeer
gemeenschappelijk leven
dat zelfs hun gebed
een 'wij-gebeuren' is.

Ik zocht jou alleen,
wilde bidden tot jou
persoonlijk en niet
steeds samen. Ik wou
met jou zijn en leven
als huisgenoot.

Natuurlijk is het gebed
van Trappisten tot God
ook een dagelijkse
ontmoeting met jou
persoonlijk. Maar toch:
ik zoek het wat intiemer.

Ik werd kluizenaar maar
de kluis was te klein, zelfs
met jou. Maar jij ging mee
naar buiten, bleef naast mij
en ik naast jou, waarheen
onze weg ook zou voeren.

Nog ben ik te klein voor
een grote vriendschap met jou.
Ik ben je vriend Johannes niet,
die de leerling was waar je
van hield. Laat mij maar
gewoon een volgeling zijn.

DE HARMONIE

Het Trappistenleven verbindt
het uiterlijk samenzijn met
het innerlijk alleenzijn
als levens-eenheid.

Op deze wijze leven zij
zowel het cenobitische
als het eremitische
als een twee-eenheid.

Dit biedt in het samenzijn
de stilte van het alleenzijn
waardoor er harmonie is
in het menszijn.

Deze levenswijze heeft
een voorbeeld-functie voor
allen die samen zijn en
toch alleen willen zijn.

HET GEHEIM

Het Kartuizerleven verbindt
de cenobitische met
de eremitische levenswijze
van beschouwende kloosterlingen,

Kartuizers wonen samen en
bewonen toch een eigen kluis.
Zij zijn kluizenaars en
tegelijk een kloostergemeenschap.

Dit brengt een wonderlijke
balans teweeg tussen privé
en gezamenlijkheid, tegemoetkomend
aan beide behoeften van de mens.

Zelfs bevat dit levensmodel
belangrijke elementen voor
de hoogbloei van menselijkheid
voor gehuwden en samenwonenden.

SMAKELIJK ETEN

Er kan in de leefwijze van monniken veel verschil zijn, terwijl zij het zelfde doel nastreven. Dat heeft te maken met het leefgevoel.

Zelfs kleine verschillletjes zijn interessant, al hebben die geen betekenis op zich en bepalen zij de graad van heiligheid niet.

Kartuizers krijgen hun maaltijd door het luikje thuis bezorgd. Trappisten zitten samen aan, eveneens zonder tafelgesprekken.

In de vijftiger jaren hadden de Kartuizers aan tafel een kommetje olijfolie voor zich staan, geoogst uit hun eigen hof van olijven,

terwijl de Trappisten een kruikje slaolie naast hun bord zagen staan, geoogst van hun eigen koolzaadvelden na de weelderige gele bloei.

De Trappisten dronken uit een pul bier uit de eigen brouwerij. Soms, op speciale dagen een dronk 'La Trappe' tripel uit een glas,

terwijl de Kartuizers uit de eigen wijngaard landwijn dronken 'Chianti' en op feestdagen nipten zij dan aan een glaasje 'Chartreuse'.

De Kartuizers aten vis uit de eigen karpervijver in de achtertuin, terwijl de Trappisten kaas aten van koeien uit de eigen koeienstal.

De Trappisten peuzelden met smaak een hardgekookt eitje bij de maaltijd op, terwijl de Kartuizers een 'groen' ei uitslurpten aan de dis.

Kartuizers hebben
ieder voor zich
een eigen tuin

van vijftien
bij vijftien
vierkante meter.

Dat is een klein
bloemen- en
wandeltuintje

groot genoeg
voor een man
alleen.

+

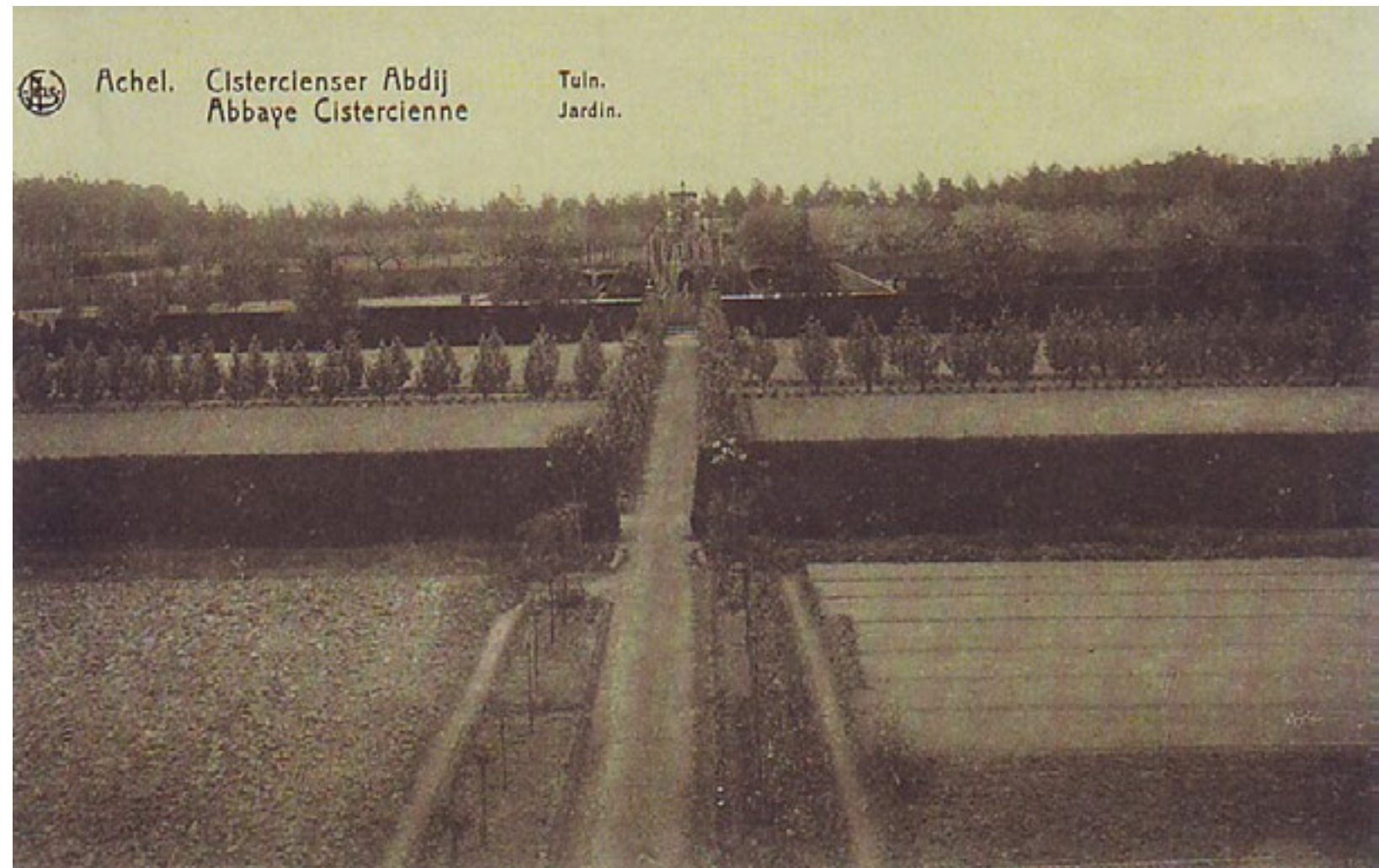
Trappisten hebben
samen hele hectaren
moestuinen.

Hebben zij ook
een gezamenlijke
siertuin?

Of ergens een
bloemperkje voor
zich alleen?

Om zomaar eens
de bloempjes buiten
te zetten ...

TUIN

LEVENSBOMEN

Bewegenloos staat
de oude berk
voor de kluis.

Roerloos staat
de pijnboom
achter de kluis.

De berk staat er
als een lichte
moniale.

De pijnboom staat er
als een zware
monnik.

Verstild in zichzelf
trotseren zij
weer en wind.

Geworteld in de
eeuwigheid staan zij
stil in de tijd.

Hun kruinen verbinden
de aarde met
de hemel.

Zij ademen
het leven dat
God is.

DE DOOD VAN DE BOOM

Een langzame langgerekte kreun
kwam er uit de boom toen hij
door een hevige windstoot
het hoofd moest buigen en stierf.

Hij verloor zijn levensbeginsel
niet, zijn ziel week niet uit
maar het was alsof zijn grote
lichaam werd losgescheurd van

het leven, de diepte van zijn
bestaan en zijn bewustzijn verloor.
Zijn dood was een gebeuren, een
overgang naar de grote stilte.

De reus was geveld, er volgde
een hartstilstand en langzaam
trok hij zich terug in zichzelf,
in de laatste omarming van hедера.

Maar ook die armdikke windsels
vielen stil, bewogen niet meer.
Toen hij uitgestrekt lag in de dood
zette onmiddellijk de verdorring in.

Zal zo het laatste kreunen zijn
als mijn lichaam wordt losgemaakt
van mijn ziel en ik terugkeer in
de schoot van moeder aarde?

MONASTERIUM

Als het Cisterciënserleven
zozeer je leven is geworden
dat je een Trappist of Trappistin
bent geworden in heel je wezen,

zul je dat niet alleen zijn in
je aarde-werkelijkheid maar ook
in je hemel-leven want ook daar
besta je alleen voor God.

Om dus in de eeuwigheid
een monnik of moniale te zijn -
moet je het dan in de tijd van je
aarde-beleving zijn geworden?

NABESCHOUWING

Met vrij grote stelligheid
weet ik dat mijn
beschouwend leven pas
voorgoed zal aanvangen
in de eeuwigheid.

Hier had ik niet de tijd.
Ook weet ik, mijn eigen
geschiedenis lezend,
dat ik tot het einde
bezig en bezet zal zijn

met veel te doen, arbeidzaam
en dienstbaar te zijn voor anderen.
Ook dat ik zal blijven schrijven om
het leven te verdichten naar God.
En dat ik aan veel leven voorbij ga.

Mijn bestaan zal gevuld zijn met
daadwerkelijke beschouwing en
bidden met handen en voeten.
En telkens opnieuw proberen
in de stilte en rust God te vinden.

Toch bid ik om de verhoring
van mijn levenslange wens:
in de laatste uren van mijn leven
schouwend en beschouwend
op te mogen gaan in God alleen.

PRIESTERWIJDING

GEWIJD LEVEN

Eeuwige geloften
zijn bindend
Tijdelijke geloften
zijn verbindend

Een eenmalige belofte
voor het leven
betekent minder dan
een dagelijkse bedoeling

Toegewijd leven
is liefhebben
in vrijheid
dag na dag

SOLI DEO

God
deze dag
is alleen
voor U,
gevuld enkel
met gedachten
aan U,
vol van liefde
enkel en alleen
voor U

Het is
zondag
Uw
eeuwige
rustdag,
de dag
om uit
te slapen
met U
God

TROUW

Niet ter beoordeling,
wel ter vergelijking
kan er gesproken worden
over een trouwring en
een ring van trouw als
tekenen van een verbond.

De (gesloten) 'trouwring'
waarmee de sluiting
van een huwelijk wordt
bevestigd als een verbond
voor het leven, duidt op
een band die bindend is.

Er bestaat ook een
'ring van trouw' eveneens
rond van vorm maar toch
als twee levensdraden met
elkaar vervlochten en elkaar
met liefde omwindend.

Deze wordt gedragen door
geliefden die niet zijn
getrouwd voor de wet of
voor de kerk, maar voor God
een leven van trouw aangaan
in het bewegen van de liefde.

Dit is meer dan een symbool van
liefde of een vriendschapsring.
Het is een levensverbond
dat van dag tot dag wordt
bevestigd en uitgesproken
voor Gods Aangezicht.

Priesters met een vriendin,
homofiele geliefden,
geestelijk gehuwden dragen
deze als levensteken voor
elkaar, ten teken dat zij zich
voor het leven verbinden.

JUBILEUM

Op ons gouden priesterfeest
zit de aandacht van mijn hart
meer bij jou dan bij mijzelf:
jij bent de Bruid!

Ik til de sluier op
van je hoofd zodat
iedereen kan zien
wie je bent:

lichaam van liefde
God gegeven
ziel van verlangen
God gewijd.

Wijding omhult het mysterie
van de roep van God:
om door jou geliefd te worden
als jouw Bruidegom.

En ik, ik ben tastbaar
zijn aanwezigheid
in het ene lieve priesterschap
dat wij delen met elkaar

dat ik leef met jou, m'n lief,
wanneer wij opgaan naar het altaar
van God die onze jeugd verblijdt,
wanneer wij opgaan in elkaar.

(26 mei 2006)

DE HONDERDJARIGE

Lieve broer

ik zit vandaag
vol tranen,
de tranen die jij
niet hebt geschreid

om jou die rijzig
in het leven stond
maar daarom tegen-
en kleingehouden werd

je voelde je
vereenzelvigd
met Jezus tot
aan het kruis

je droeg het verder
de dodenberg op
waar Jezus je
aankeek en zei:

vandaag nog zul je
met mij zijn
in het paradijs -
en toen het hoofd boog

van toen af ging
Jezus naast je
om samen voor God.
alleen te zijn

Lieve kartuizer

*op de verjaardag van Kees Dom Joseph Peijnenburg
die op 10 mei 2020 honderd jaar werd*

TOEWIJDING

God, ik wijd U
mijn dagen en mijn nachten.
De uren van schoonheid
als een tuin in bloei.
De uren van stil alleen
doorstaan verdriet.
De uren van vreugde
in liefde mezelf gedeeld.

De dagen dat ik mij
door U bemind weet.
De dagen dat mijn gevoel
zwijgt alsof U er niet bent.
De nachten in duisternis
en onbestemde vrees.
De nachten in uw licht
als ik slaap in uw vrede.

Ik wil U gewijd zijn,
ik geef U mijn hart,
voor U wil ik leven.
De jaren die mij nog
gegeven zijn, geef ik aan U
om aandachtig en eerbiedig
in stil gebed en overweging
bij U te zijn in liefde.

U wijd ik mij toe
mijn leven en mijn zijn
om door U geheiligd en voltooid
te worden uw geliefde.
Zo wil ik U tegemoet gaan
terwijl U mij nadert -
vandaag en morgen
totdat wij samen zijn.

GOD

Dit was de hele dag
een stille dag.

U was vandaag
zomaar stil bij ons.

Wij waren vandaag
zomaar stil bij U.

+

De stilte is
het diepste zijn.

De stilte tussen
U en ons

is het diepste
samen-zijn.

+

Het woordeloos
innig zijn

is de verstillung
die ertoe leidt

alleen nog maar
elkaar te zijn.

NU

Om het 'nu' gaat het
daar ben je dat ben je.
In het verleden 'was' je,
in de toekomst ben je nog niet.

Het is heel realistisch
te (willen) leven in het 'nu'.
Het nu is alles, helemaal vol,
te veel voor verleden en toekomst.

Toch zijn deze beide levensdelen
met ontelbare veelal onzichtbare
draden verbonden met wat je nu
doet of bent of wilt of denkt.

Als je te zeer bezig bent met
verleden, herinnering, vroeger
verlies je het contact met de
werkelijkheid waarin je bent.

En zonder toekomstbeeld is
het leven een gesloten boek.
Wie enkel leeft in het nu,
zweeft tussen begin en einde.

Wat hierin het evenwicht is,
is voor ieder verschillend.
En zonder enig evenwicht
ben je eenzaam en alleen.

Goed om hen die vóór ons waren
te gedenken, goed om te leven
in verwachting, goed om te
beseffen wat het betekent:

Eer aan de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest zoals het
was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen.

O GOD

Houd mij in leven.
Iedere dag meer op aarde
is een dag meer
dat ik U loof.

Dat is: dat ik
als aardemens
mijn wil op U richt
mijn hart aan U geef.

+

U bent het Zijn
dat ik vandaag
mag zijn in U

dat ik ben in U
want anders
ben ik niet.

ACHEL. Cistercienserabdij Kloostergang

RUST IN MIJ

God, U bent
de eeuwige rust.

Ik neem mij voor
de tijd te nemen
om uw rust in te gaan:

als ik lees, na iedere
regel stil te staan
voordat ik verder ga

zelfs ieder woord van U
te beschouwen als
uw eeuwig woord.

Om in U te rusten en U
te laten rusten in mij.

LIEVE MONNIK

Je bent zo aan de zachtheid
en subtiliteit van God gewend
dat zelfs de minste hardheid
van mensen je diep verwondt.

Ik ken je kwetsbaarheid,
dat is zo met alle goedheid.
Blijf in de luwte van de
minne en de liefde van God.

Je hebt de tere ziel van een
minnaar die het Hooglied zingt.
En dan is iedere weigering of
verwijdering een verwonding.

Ik zeg zacht tegen je: blijf
in de omhulling van je kluis.
Daar ben jij voor God alleen.
Daar is God alleen voor jou.

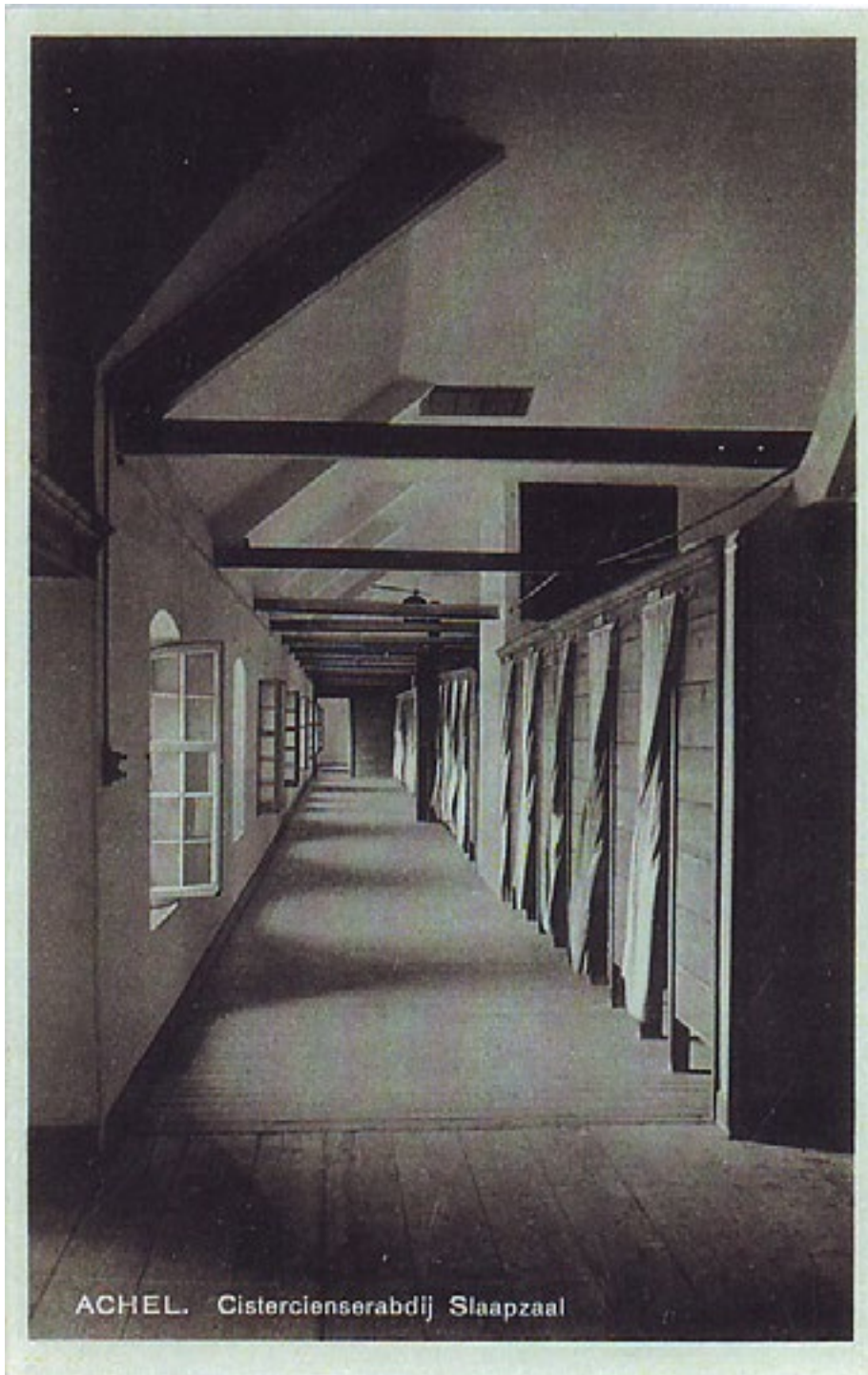

ONTELBAAR VELEN

Doordat ik zo lang mag leven
kan ik omzien naar zo ontzettend
veel mensen waar ik van hou
omdat ik van hen hield en
omdat zij met de jaren voor mijn
gevoel alsmaar liever zijn geworden.

Hoe verder zij weg zijn in de tijd
hoe dichter komen zij tot mij
vanuit hun eeuwigdurend bestaan.
Komen we elkaar nader doordat de
scheidslijn van de tijd vervaagt en
tijd en eeuwigheid ineen vloeien?

Veel meer mensen die ik ken en bemin
zijn al voor mij uit gereisd.
Dit is de menigte die niemand
tellen kan, de hemelingen voor
de troon van God die mij verwachten
op de vooravond van mijn verscheiden.

AANKOMST

God, ik hoop dat U mij
zult begroeten als een oude bekende,
Godin, dat U mij toelacht als het kind
dat mocht drinken aan uw borst.

Als ik bij U beiden terugkeer,
wilt U dan blij zijn dat ik er ben?
En wilt U mij dan de eeuwigheid
binnenleiden waar U bent?

Ik ben geheel afhankelijk van U.
Maar vindt U het ook fijn
dat ik er zal zijn
om van U te houden?